Tiểu Kinh Sakuludāyi (Cūḷasakuludāyi Sutta)

Kinh Trung Bộ (VNC PHVN, 2020)

79. TIỂU KINH SAKULUDÃYI (CũỊasakuludãyi Suttdỷ

269. Như vầy tôi nghe. Một thời? Thế Tôn trú ở Rặjagaha (Vương Xá), VeỊuvana (Trúc Lâm), ở Kalandakanivãpa (chỗ nuôi dưỡng sóc). Lúc bấy giờ, du sĩ Sakuludãyi ở tại Moranivãpa (Khổng Tước Lâm), một tinh xá du si, cùng với đại chúng du sĩ. Rồi Thế Tôn vào buổi sáng đắp y, cầm y bát vào Vương Xá để khất thực.*2 Thế Ton khởi lên ý nghi: "Nay còn quá sớm để đi khất thực ở Vương Xá, Ta hãy đi đến tinh xá du sĩ Khổng Tước Lâm, đến du sĩ Sakuludyi." Rồi Thế Ton đi đến tinh xá du sĩ Khổng Tước Lâm. Lúc bấy giờ? du sĩ Sakuludãyi đang ngồi với đại chúng du si, đang lớn tiếng, cao tiếng, to tiếng bàn luận nhiều vấn đề phù phiếm như bàn về vua, bàn về ăn trộm, bàn về đại thần, bàn về binh, bàn về sợ hãi, bàn vê chiên đâu5 bàn vê đô ăn, bàn vê đô uông? bàn vê y phục? bàn vê giườnẹ nằm, bàn về vòng hoa, bàn về hương lieu, bàn về bà con, bàn về xe cộ9 bàn vê làng, bàn vê thị trân, bàn vê đồ thị, bàn vê quôc độ5 bàn vê phụ nữ? bàn vê anh hùng, câu chuyện bên lề đường, câu chuyện tại chỗ lấy nước, câu chuyện về người đã chết, bàn việc tạp nhạp, bàn về thế giới, bàn về biển cả? bàn về hiện hữu và không hiện hữu. Du sĩ Sakuludãyi thấy Thế Tôn từ xa đi dến, thấy vậy liền khuyến cáo chúng của mình: Các Tôn giả hãy nhỏ tiếng! Các Tôn giả hãy lặng tiếng! Nay Sa-mon Gotama này đang đến. Sa-môn Gotama ấy ưa mến an tịnh, tán thán an tịnh. Nếu biết chúng này an tịnh, có thể ghé tại đây. Rồi các du sĩ ấy đều im lặng. 270. Thế Tôn đến chỗ du sĩ Sakuludãyi. Du sĩ Sakuludãyi bạch Thế Tôn: Bạch Thế Tôn, Thế Tôn hãy đến! Bạch Thế Tôn, thiện lai Thế Tôn! Đã lau The Ton mới tạo cơ hôi này, nghĩa là đen đây. Thê Tôn hãy ngôi! Đây là chỗ đã soạn sẵn. Thế Tôn ngồi trên chỗ đã soạn sẵn. Du sĩ Sakuludãyi lấy một ghế thấp khác rồi ngồi xuống một bên. Thế Tôn nói với du sĩ Sakuludãyi đang ngồi một bên:

iXemD I. 1,47, 87, 111, 127, 150, 159, 161, 178, 204,211,224, 235; M. I. 29, 175, 220, 256, 271,339, 353,400,513-11.157,214; III. l,29s. IV. 103,110,177;A 1.113; IIJ6,39,153,205; III. 93, i61; V201, 347. Kinh tương đương trong bộ Trung A-hàm kinh là Tiên mao kinh (7.01. 0026.208. 0783c03). 2 Xem M. 76, Sandaka Sutta (Kinh Sandakă)} M. 77. Mahăsakuludãyỉ Sutta (Đại kinh Sakuludãyí)', M. 78, Samanamundika Sutta (Kinh Samanamundika).

586 KINH TRUNG Bộ

-Này Udãyi, nay các vị hội họp nhau ở dây, đang bàn vấn đề gì? Và câu chuyện gì giữa các vị bị gián đoạn? Bạch Thế Tôn, hãy gác một bên vấn đề chúng con đang hội họp bàn luận, về sau Thế Tôn nghe lại cũng không khó khăn gì. Bạch Thế Tôn, khi con không ở gần chúng này, thời chúng này ngồi nói nhiều câu chuyện phù phiếm. Và bạch Thế Tôn, khi con ở gần chúng này, thời chúng này ngồi nhìn thẳng mặt con và nghĩ: "Sa-môn Udãyi thuyết pháp gì, chúng ta sẽ nghe/9 Bạch Thế Tôn, khi nào Thế Tôn đến với chúng này thời con và chúng này ngồi nhìn thẳng mặt Thế Tôn và nghĩ: "Thế Tôn thuyết pháp gi, chúng ta sẽ nghe.^, -Vậy này Udãyi, hãy nói lên ở đây vấn đề gi, để Ta có

thể nói chuyện. 271. Thuở xưa, bạch Thế Tôn, rất xa xua, bậc Biết Tất Cả, Thấy Tất Cả, tự nhận mình có tri kiến không dư thừa:3 “Khi ta đi, khi ta đứng, khi ta ngủ và khi ta thức, tri kiến được tồn tại liên tục thường hằĩig." Vị ấy khi được con hỏi câu hỏi về quá khứ, liền tránh né với một câu hỏi khác, trả lời ra ngoài vấn đề và tỏ lộ phẫn nộ, sân hận và bất mãn.* 4 Do vậy, bạch Thế Tôn5 con khởi lên niệm hoan hỷ đối với Thế Tôn: "Thật sự Thế Tôn5 thật sự bậc Thiện Thệ là bậc thiện xảo về những pháp này." -Này Udãyi, vị nào là bậc Biết Tất Cả? Thấy Tất Cả và tự nhận mình có tri kiến không dư thừa: "Khi ta di, khi ta đứng, khi ta ngủ, khi ta thức, tri kiến được tồn tại liên tục thường hằng"? Vị ấy là ai mà khi được ông hỏi câu hỏi về quá khứ liền tránh né với một câu hỏi khác, trả lời ra ngoài vấn đề và tỏ lộ phẫn nộ, sân hận và bất mãn? Bạch Thế Tôn, vị ấy là Nigantha Nãtaputta. Này Udãyi, vị nào nhớ đến các đời sống quá khứ sai biệt như một đời, hai đời... nhớ đến nhiều đời sống quá khứ cùng với các nét đại cương và các chi tiết. Hoặc là vị ấy hỏi Ta câu hỏi vê quá khứ, hay là Ta hỏi vị ấy câu hỏi về quá khứ. Hoặc là vị ấy làm tâm Ta thỏa mãn với câu trả lời cho câu hỏi về quá khứ, hay là Ta làm tâm vị ấy thỏa mãn với câu trả lời cho câu hỏi về quá khứ. Này Udãyi? vị nào với Thiên nhãn thuần tịnh siêu nhân, thấy sự sống và chết của chúng sanh, vị ấy biết rõ rằng chúng sanh, người hạ liệt, kẻ cao sang; người đẹp đẽ? kẻ thô xấu; người may mắn, kẻ bất hạnh đều do hạnh nghiệp của họ. Hoặc là vị ấy hỏi Ta câu hỏi về tương lai, hay là Ta hỏi vị ấy câu hỏi về tương lai. Hoặc là vị ấy làm tâm Ta thỏa mãn với câu trả lời cho câu hỏi về tương lai, hay là Ta làm tâm vị ấy thỏa mãn với câu trả lời cho câu hỏi về tương lai. Và thôi, này Udãyi? hãy dừng lại ở quá khứ, hãy dừng lại ở tương lai! Ta sẽ thuyết pháp cho ông: uCái này có mặt thì cái đây có mặt, do cái này sanh thì cái đây sanh. Cái này không có mặt thì cái đây không có mặt, do cái này diệt thì cái đây diệt.^,

3M 1.519. 4M.L 250.

79. TIỂU KINH SAKULUDÃYI 587

Bạch Thế Tôn, cho đến trong phạm vi kinh nghiệm với tự ngã này (attabhãvă). con còn không thể nhớ đến các nét đại cương và các chi tiết, từ đâu con có thể nhớ đến nhiều đời sống quá khứ như một đời? hai đời... con có thể nhớ đến nhiều đời sống quá khứ, với các nét đại cương và các chi tiết như Thế Tôn? Bạch Thế Tôn? nay con còn không thấy được con quỷ Phiêu Phong (Pamsupisãcaka) từ đâu, với Thiên nhãn thuần tịnh siêu nhân, con có thể tuệ tri rằng chúng sanh, người hạ liệt, kẻ cao sang; người đẹp đẽ? kẻ thô xấu; người may mắn, kẻ bất hạnh; con có thể biết rõ các chúng sanh đều do hạnh nghiệp của họ như Thế Tôn? Do vậy, bạch Thế Tôn, khi Thế Tôn nói với con như sau: “Này Ưdãyi, hãy dừng lại ở quá khứ, hãy dừng lại ở tương lai! Ta sẽ thuyết pháp cho ông: 'Cái này có mặt thì cái đây có mặt, do cái này sanh thì cái đây sanh. Cái này không có mặt thì cái đây không có mặt, do cái này diệt thì cái đây di§t"\ thời con lại càng không nhận rõ bội phần. Tuy vậy? bạch Thế Tôn, con có thể làm tâm Thế Tôn thỏa mãn với câu trả lời câu hỏi về bậc Đạo sư của mình. 272. Này Udãyi, bậc Đạo sư của ông dạy những gì? Bạch Thế Tôn, bậc Đạo sư của chúng con dạy chúng con rằng: “sắc này là tối thượng,5 sắc này là tối thuợng." Này Udãyi, khi bậc Đạo sư của ông dạy ông răng: "Sc này là tôi thượng, săc này là tôi thuợng”, thời săc tôi thượng ây là săc gì?

-Bạch Thê Tôn, khi một săc nào không có một săc khác cao thượng hơn hay thù thăng hơn, thời săc ây là săc tôi thượng. Này Udãyi, sắc ấy là sắc gì, khi sắc ấy không có một sắc nào khác cao thượng hơn hay thù thắng hơn? Bạch Thê Tôn, khi một săc nào không có một săc khác cao thượng hơn hay thù thắng hơn5 thời sắc ấy là sắc tối thượng. Này Udãyi, [lời giải thích] của ông chỉ dài như vậy, ông phải [giải thích] rộng rãi thêm. Nếu ông nói: “BạcỊì Thế Tôn, khi một sắc nào không có một sắc khác cao thượng hơn hay thù thắng hơn, sắc ấy là sắc tối thuợng”thời ông không chỉ rõ sắc ấy. Này Udãyi, như có người nói:6 "Tôi yêu và luyến ái một cô gái đẹp trong nước này.” Có người hỏi: "Này bạn5 cô gái đẹp mà bạn yêu và luyên ái ây, bạn có biêt là người giai câp nào, là Sát-đê-ly, hay Bà-la-môn, hay Phệ-xá? hay Thủ-đà?^, Khi được hỏi, người ấy trả lời không biết. Có người hỏi: "Này bạn, cô gái đẹp bạn yêu và luyến ái ấy, bạn có biết tên gì, họ gì, lớn người, thấp người, hay người bậc trung? Da đen sẫm, da ngăm ngăm đen hay da hồng hào? Ở tại làng nào9 thị trấn nào, hay thành phố nào?” Khi được hỏi vậy? người ấy trả lời không biết. Có người hỏi: "Này bạn5 như vậy có phải bạn đã yêu và đã luyến ái một người bạn không biết, không thấy?” Được hỏi vậy9 vị ấy trả lời

5M. II. 40. Vanna có nhiều nghĩa: Màu sắc, giai cấp, sắc đẹp, dáng vẻ, tán thán. 6D. I. 241.

phải. Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Sự tình là như vậy, thời lời nói của người ây có phải là không hiệu năng không?78 Bạch Thế Tôn? sự tình là như vậy5 thời lời nói của người ấy thật sự là không hiệu năng. -CRng vậy, này Udăyi, khi ông nói: “Bạch Thế Tôn, khi một sắc nào không có một sắc khác cao thượng hơn hay thù thắng hơn, thời sắc ấy là sắc tối thuợng", thời ông không chỉ rõ sắc ấy. Bạch Thế Tôn, ví như một hòn lưu ly bảo châu,8 đẹp đẽ, trong suốt, có tám mặt, khéo giũa, khéo mài, được đặt trên một tấm màn màu nhạt, tự nó sáng lên, chói lên9 bừng sáng lên; với sắc như vậy? tự ngã là không bệnh, sau khi chết.9 273. Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Một hòn lưu ly bảo châu nào, đẹp đẽ9 trong suốt, có tám mặt, khéo giũa, khéo mài, được đặt trên một tấm màn màu nhạt, tự nó sáng lên, chói lên, bừng sáng lên; hay con sâu đom đóm trong đêm đen tối mù, giữa hai [quang] sắc này, quang sắc nào vi diệu hơn và thù thắng hơn? Bạch Thế Tôn? con sâu đom đóm trong đêm đen tối mù, [quang] sắc này vi diệu hơn và thù thắng hơn giữa hai quang sắc. Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Con sâu đom đóm trong đêm đen tối mù hay là ngọn đèn dầu trong đêm đen tối mù, giữa hai [quang] sắc này, quang sắc nào vi diệu hơn và thù thắng hơn? Bạch Thế Tôn? ngọn đèn dầu trong đêm đen tối mù, quang sắc [ngọn đèn dầu] này vi diệu hơn và thù thắng hơn giữa hai quang sắc. —Này Udãyi5 ông nghĩ thế nào? Ngọn đèn dầu trong đêm đen tối mù, hay là một đông lửa lớn trong đêm đen tối mù, giữa hai [quang] sắc này, quang sắc nào vi diệu hơn và thù thắng hơn? —Bạch Thế Tôn? đống lửa lớn trong đêm đen tối mù5 [quang] sắc này vi diệu hơn và thù thắng hơn giữa hai quang sắc. -Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Đống lửa lớn trong đêm đen tối mù, hay ngôi sao Mai trong một bầu trời trong sáng không mây vào lúc bình minh, giữa hai [quang] sắc này, quang sắc nào vi diệu

hơn và thù thắng hơn? —Bạch Thế Tôn? ngôi sao Mai trong một bầu trời trong sáng không mây vào lúc bình minh, [quang] sắc này vi diệu hơn và thù thắng hơn giữa hai quang sắc. Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Ngôi [sao Thái Bạch] sao Mai trong bầu trời trong sáng không mây trong lúc bình minh, hay là mặt trăng trong khi đứng

7 Appãtihĩrakatam bhãsitam, như M. II. 41; D. I. 193, 239, 242, 244. MA. III. 273 giải thích là Anỉyyãnỉkam amulakam niratthakam, không có hướng tiến, không có căn bản, không có mục đích. Tương tự như Appatihãriyà. XemM ỈL 9. • 8 MIL 17. 9 M. II. 228. MA. III. 273 viết khi lâm chung, tự ngã chói sáng như chư thiên ở cõi trời Subhakinha.

bóng10 trong một bầu trời trong sáng không mây, vào lúc nửa đêm trong ngày Bố-tát (Uposatha) vào ngày răm, giữa hai [quang] sắc này, quang sắc nào vi diệu hơn và thù thắng hơn? Bạch Thế Tôn, mặt trăng trong khi đứng bóng trong một bầu trời quang đãng không mây, vào lúc nửa đêm trong ngày Uposatha vào ngày rằm, quang sắc này vi diệu hơn và thù thắng hơn giữa hai quang sắc. Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Mặt trăng trong khi đứng bóng trong một bầu trời quang đãng không mây, vào lúc nửa đêm trong ngày Uposatha vào ngày rằm, hay là mặt trời trong lúc đứng bóng trong một bầu trời quang đãng không mây, vào lúc giữa trưa trong tháng cuối mùa mưa về mùa thu, giữa hai [quang] săc này, quang săc nào vi diệu hơn và thù thăng hơn? -Bạch Thế Tôn, mặt trời trong lúc đứng bóng trong một bầu trời quang đãng không mây, vào lúc giữa trưa trong tháng cuối mùa mưa về mùa thu, [quang sắc] này vi diệu hơn và thù thắng hơn. -Này Udãyi, hơn tất cả những quang sắc ấy, có nhiều, rất nhiều chư thiên, mà ánh sáng của những mặt trăng, mặt trời này không thể chiếu sáng (nãnubhontí). Ta biết những chư thiên ấy, và Ta không nói: "Không có một quang sắc nào khác vi diệu hơn và thù thắng hơn quang sắc ấy." Còn ông, này Udãyi, ông lại nói: "Quang sắc này thấp kém hơn, yếu đuối hơn quang sắc con sâu đom đóm5 quang sắc ấy là tối thắng.” Và ông không chỉ rõ quang sắc ấy. , — , The Ton đã căt đứt câu chuyện. Thiện Thệ đã căt đứt câu chuyện. -Này Udãyi, sao ông lại nói: "Thế Tôn đã cắt đứt câu chuyện. Thiện Thệ đã cắt đứt câu chuyên” Bạch Thế Tôn, các vị Đạo sư của chúng con dạy như sau: "Quang sắc này là tối thượng, quang sắc này là tối thượng.,, Nhưng bạch Thế Tôn, các bậc Đạo sư của chúng con khi bị Thế Tôn đối nạn, cật nạn, vấn nạn, [tự tỏ là] trống không, hư vọng, thất bại. 274. Nhưng nay Udãyi, có một Thế giới nhứt hướng lạc không? Có đạo lộ hợp lý nào đưa đến chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc? Bạch Thế T6ĩi, các bậc Đạo sư của chúng con có dạy như sau: "C6 một Thế giới nhứt hướng lạc. Có đạo lộ hợp lý11 đưa đến chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc." Này Udãyi, đạo lộ hợp lý đưa đến chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc là gì? Ở đây5 bạch Thế Tôn, có người đoạn trừ sát sanh, từ bỏ sát sanh; đoạn trừ lấy của không cho, từ bỏ lấy của không cho; đoạn trừ tà dâm, từ bỏ tà dâm; đoạn

10 MA. III. 274 giải thích lúc nửa đêm, vầng trăng như đứng giữa bầu trời (abhinne addharattasamaye. Iminã gaganamcyjhe thitacandam dassetí). 11 Ẫkãravatĩpaỉỉpadã. Xem Akãravatỉ saddhã, một niềm tin hợp lý, như M. I. 320.

trừ nói láo5 từ bỏ nói láo; hay sông sau khi thọ trì một loại khô hạnh (tapoguna). Bạch Thế Tôn? đó là đạơ lộ hợp lý đưa đến chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc. Này Udãyi, ông nghĩ thê nào? Trong khi đoạn trừ sát sanh, từ bỏ sát sanh, trong khi ấy tự ngã là nhứt hướng lạc hay cả lạc cả khổ? Bạch Thế Tôn, cả lạc cả khổ. - Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Trong khi đoạn trừ lấy của không cho, từ bỏ lấy của không cho, trong khi ấy tự ngã là nhứt hướng lạc hay cả lạc cả khổ? Bạch Thế Tôn, cả lạc cả khổ. -Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Trong khi đoạn trừ tà dâm, từ bỏ tà dâm, trong khi ấy tự ngã là nhứt hướng lạc hay cả lạc cả khổ? Bạch Thế T6n, cả lạc cả khổ. Này Udãyi, ông nghĩ thế nào? Trong khi đoạn trừ nói láo, từ bỏ nói láo, trong khi ấy tự ngã là nhứt hướng lạc hay cả lạc cả khổ? Bạch Thế Tôn, cả lạc cả khổ. Này Ưdãyi, ông nghĩ thế nào? Trong khi sống thọ trì một loại khổ hạnh, trong khi ấy tự ngã là nhứt hướng lạc hay cả lạc cả khổ? Bạch Thế Tôn, cả lạc cả khổ. Này Ưdãyi, ông nghi thế nào? Như vậy đạo lộ để chứng đắc một Thế giới nhứt hướng lạc, đạo lộ ây cả lạc cả khổ xen lẫn? rpi Á r-pw J 4 1 /V r-pi - /V qpi O-JV w a a. 1 ____ A -The Ton đã căt đứt câu chuyện, Thiện Thệ đã căt đứt câu chuyện. —Này Udãyi5 sao ông lại nói như vậy: “Thế Tôn đã cắt đứt câu chuyện, Thiện Thệ đã cắt đứt câu chuyện,,? Bạch Thế Tôn, các bậc Đạo sư của chúng con có dạy như sau: "C6 một Thế giới nhứt hướng lạc, có một đạo lộ hợp lý để chứng đắc Thế giới nhứt hướng lac?5 Nhưng các bậc Đạo sư của chúng con khi bị Thế Tôn đối nạn, cật nạn? vấn nạn, [tự tỏ là] trống không, hư vọng, thất bại. Nhưng bạch Thế Tôn, có một Thế giới nhứt hướng lạc không? Có một đạo lộ hợp lý đưa đến chứng đắc mọt Thế giới nhứt hướng lạc không? Nàỵ Ưdãyi, có một Thế giới nhứt hướng lạc, có một đạo lộ hợp lý đưa đến chứng đăc Thế giới nhứt hướng lạc. 275. Bạch Thế Tôn, thế nào là đạo lộ hợp lý ấy đưa đến chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc? Ở đây? này Udãyi, vị Tỷ-kheo ly dục... chứng đắc và trú Thiền thứ nhất; sau khi diệt tầm và tứ...chứng đắc và trú Thiền thứ hai;... chứng đắc và trú Thiền thứ ba. Như vậy, này Udãyi là đạo lộ hợp lý đưa đến chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc. Bạch Thế Tôn, đạo lộ ấy không phải là đạo lộ đưa đến chứng đắc Thế giới

nhứt hướng lạc. Chứng đắc như vậy9 bạch Thế Tôn, [phải chăng] là Thế giới nhứt hướng lạc? -Này Udãyi, chứng đắc như vậy chưa phải là Thế giới nhứt hướng lạc. Đạo lộ ấy chỉ là đạo lộ hợp lý đưa đến chứng đăc Thê giới nhứt hướng lạc. Khi được nghe nói vậy5 hội chúng của du sĩ Sakuludãyi lớn tiêng, cao tiêng, to tiếng như sau: Ở dây, chúng tôi đã được nghe từ các vị Đạo sư. Ở đây, chúng tôi đã được nghe từ các vị Đạo sư. Chúng tôi không được biêt gì hơn như vậy nữa. Rồi du sĩ Sakuludãyi, sau khi làm cho các vị du sĩ ấy lặng tiếng xuống, liền bạch Thế Tôn: Phải đến mức như thế nào, mới là chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc? Ở đây, này Udãyi, Tỷ-kheo đoạn trừ lạc... chứng đạt và an trú Thiền thứ tư. Có bao nhiêu chư thiên được sanh vào Thê giới nhứt hướng lạc. Tỷ-kheo cùng đứng với các chư thiên ấy, cùng nói chuyện, cùng đàm luận. Cho đến mức độ như vậy, này Ưdãyi, mới là chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc. 276. Bạch Thế Tôn, có phải chỉ vì nhân duyên chứng đắc Thế ệiời nhứt hướng lạc mà các

Tỷ-kheo sống Phạm hạnh dưới sự [chỉ dẫn] của Thê Tôn? -Này Udãyi? không phải chỉ vì nhân duyên chứng đắc Thế giới nhứt hướng lạc mà các Tỷ-kheo sông Phạm hạnh dưới sự [chỉ dân] của Ta. Này Udãyi, có những pháp khác cao thượng hơn, thù thăng hơn; vì nhơn duyên chứng đăc các pháp ấy, các Tỷ-kheo sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Ta. Bạch Thế Tôn, thế nào là những pháp cao thượng hơn, thù thắng hơn; vì nhơn duyên chứng đắc các pháp ấy, các Tỷ-kheo sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Thế Tôn? Ở đây, này Udãyi, Như Lai xuất hiện ở đời là bậc A-la-hán, Chánh Đẳng Giácặ Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Si, Điều Ngự Trượng Phu9 Thiên Nhơn Su, Phật, Thế Tôn12... (như trên)... sau khi đoạn trừ năm triền cái này, những pháp làm ô uế tâm9 làm muội lược trí tuệ? ly dục, ly bất thiện pháp... (như trên)... chứng và trú Thiền thứ nhất. Đây là pháp, này Udãyi, cao thượng hơn và thù thắng hơn, do nhân duyên chứng đắc pháp này mà Tỷ-kheo sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Ta. Lại nữa này Udãyi, Tỷ" kheo diệt tầm và tứ... (như trên)... Thiền thứ hai;... Thiền thứ ba;... (như trên)... chứng và an trú Thiền thứ tư. Đây là pháp, này Udãyi, cao thượng hơn và thù thắng hơn, do nhân duyên chứng đắc pháp này, mà các Tỷ-kheo sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Ta. Với tâm định tĩnh, thanh tịnh, trong sáng, không câu uê, với các phiên não được đoạn trừ, nhu nhuyến, dễ sử dụng, vững chắc, bất động như vậy, vị ấy

12 Xem M. 27, Cữiahatthipadopama Sutta (Tiểu kỉnh Dụ dấu chân voỉ); M. 51, Kandaraka Sutta (Kinh Kandarakă).

hướng tâm đến Túc mạng trí.13 Vị ấy nhớ nhiều đời ở quá khứ như một đời, hai đời... (như trên)... nhớ đến nhiều đời sống ở quá khứ, với các nét đại cương và các chi tiết. Đây là pháp, này Ưdãyi, cao thượng hơn và thù thắng hơn, do nhân duyên chứng đắc pháp ấy, các Tỷ-kheo sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Ta. Với tâm định tĩnh, thanh tịnh5 trong sáng, không cấu uế, với các phiền não được đoạn trừ, nhu nhuyên, dê sử dụng, vững chăc? bât động như vậy, vị ây hướng tâm đến Sanh tử trí của chúng sanh. Vị ấy với Thiên nhãn thuần tịnh siêu nhân, thấy rõ sự sống và chết của chúng sanh. Vị ấy biết rõ rằng chúng sanh, người hạ liệt, kẻ cao sang; người đẹp đẽ9 kẻ thô xấu; người may mắn, kẻ bất hạnh đều do hạnh nghiệp của họ. Đây là pháp, này Udãyi, cao thượng hơn và thù thắng hơn, do nhân duyên chứng đăc pháp này, các Tỷ-kheo sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Ta. Với tâm định tĩnh, thanh tịnh, trong sáng, không cấu uế, với các phiền não được đoạn trừ, nhu nhuyến, dễ sử dụng, vững chắc, bất động như vậy? vị Tỷ- kheo ấy hướng tâm đến Lậu tận trí. Vị ấy như thật biết: "Đây là kh6”... “Bây là kha tap".. "Dây là khổ diet”...66Đây là con đường đưa đến khổ diet." Vị ấy như thật biết: ÍẾĐây là những lậu hoặc.. "Dây là nguyên nhân của lậu ho3c".. uĐây là sự diệt trừ các lậu hoặc." Vị ấy như thật biết: "Đây là con đường đưa đến sự diệt trừ các lậu hoặc." Nhờ hiểu biết như vậy, thấy như vậy? tâm vị ấy thoát khỏi dục lậu9 thoát khỏi hữu lậu? thoát khỏi vô minh lậu. Đối với tự thân đã giải thoát như vậy5 vị ấy khởi lên sự hiểu biết: "Ta đã giải thoát?9 Vị ấy biết: "Sanh đã tận, Phạm hạnh đã thành, việc cân làm đã làm, sau đời hiện tại không có đời sống nào khác nữa.^, Đây là pháp, này Ưdãyi,

cao thượng hơn, thù thắng hơn, do nhân duyên chứng đắc pháp này, các Tỷ-kheo sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Ta. Đây là những pháp, này Udãyi, cao thượng hơn, thù thắng hơn, do nhân duyên chứng đăc những pháp này, các Tỷ-kheo sông Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Ta. Khi nghe nói vậy, du sĩ Sakuludãyi bạch Thế Tôn: 277. - Thật vi diệu thay, bạch Thế Tôn! Thật vi diệu thay, bạch Thế Tôn! Như người dựng đứng lại những gì bị quăng ngã xuống, phơi bày ra những gì bị che kín, chỉ đường cho những người bị lạc hướng, đem đèn sáng vào trong bóng tối để những ai có mắt có thể thấy sắc. Cũng vậy, Chánh pháp đã được The Tôn dùng nhiều phương tiện trình bày, giải thích. Con xin quy y Thế Tôn, quy y Pháp và quy y chúng Tỷ-kheo. Bạch Thế Tôn, mong Thế Tôn cho con xuất gia, dưới sự chi dan cua The Ton, mong The Ton cho con thọ Đại giới. Khi được nghe nói vậy, chúng du sĩ của Sakuludãyi nói với du sĩ Sakuludãyi: -Tôn giả Udãyi, chớ có sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Sa-môn Gotama! Tôn giả Udãyi đã là bậc Đạo su, nay chớ có sống làm đệ tử! Như một

13 MLS. I. 28.

ghè nước tốt, nay bị thủng lỗ bị chảy nước; hành động của Tôn giả Udãyi cũng sẽ như vậy. Tôn giả Udãyi, chớ có sông Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Sa-môn Gotama! Tôn giả Udãyi đã là bậc Đạo su, nay chớ có sống làm đệ tử! Như vậy? chính chúng du sĩ của Sakuludãyi đã làm một chướng ngại pháp cho du sĩ Sakuludãyi sống Phạm hạnh dưới sự chỉ dẫn của Thế Tôn.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.